पामन्नी, स्ती, (पाम इन्तीति। इन्+टन्। टिलात् हीष्।) कटुका। इति राजनिर्धेग्टः॥ पामनः, स्त्रं, (पामास्यस्य इति। "लोमाहि-पामाहिषिस्हाहिभ्यः भूनेलचः।" ५। २।१००। इत्यस्य वार्त्तिकोक्या "पामाहिभ्यो नः।" इति नः।) पामरोगविध्रिष्टः। तत्पर्याधः।

कच्छुर: १। इति देमचन्तः॥
पामरः, चि, (पाम पापादिदौरासमस्यस्थित।
पामन्+ "अस्तादिन्यो रः।" ४। २। ८०।
इत्यस्य वार्तिनोक्या रः। ततो न लोपे साधुः।)
स्वसः। नीचः। इति मेदिनी। रे, १८२॥

(यथा, राजतरिक्षयाम् । १ । ३०८ । "दूरात् पामरमुत्कतै: श्वतिपथप्राप्ते: प्रबुह खभू-दृष्टी निकौरवारिभि: सहमना: स्थे निमच्च-ज्ञिव ॥"

म्दर्वः । इति हमचन्द्रः ॥

पामरोहारा, खी, (पामरं उहरतीति। उत्+ ध + अय्। तती अजादिलात् टाप्।) गुड्ची। इति भ्रव्यन्तिका॥

पामा, [न] की, (पामन्+ "मन: ।" १। १। १। ११। ११। इति न कीप्।) कक्ट्रा दलमर: । २। १। ५३॥ पाँचड़ा इति भाषा॥ चस्या चौष्धं

यथा,—
"इरिहा इरितालच दूर्वागीस्त्रचेन्द्रवम्।
व्यथं उपी इन्ति दहं गामानं वे गरं तथा।"

चापि च।
"माहिषं नवगीतच सिन्द्रच मरीचकम्।

"माहिषं नवनीतच सिन्द्रच मरीचकम्। पामा विवेषिता नक्षेत् बहुनापि ष्टबध्वन।॥" जन्मच ।

"मरीचं चिरुतं कुछं चरितालं मनः प्रिला।
देवहार घरिते हैं कुछं मांसी च चन्द्रम्॥
विश्वाला करवीरच चकंचीरं सकत् पलम्।
एवाच कार्यिको भागी विषयार्वपलं भवेत्॥
प्रस्यं कटुकतंलस्य गोम्द्रचे श्रुव्ये पचेत्।
स्त्राची लोचपाचे वा प्रतेन्दं दियता पचेत्॥
पामा विचर्चिका चेव दहिषस्कोटकानि च।
च्यम्पङ्गेन प्रवास्त्रिको सेवलस्य जायते॥
प्रस्तान्यिप विचासि तिवेनानेन स्रच्येत्।
चिरोत्यितमपि विचं विवर्षे सत्चमाह्रदेत्॥"

इति गारके १८८। १८८ धथाययोः ॥ पामारिः, पुं, (पामाया खरिनीणकः।) गन्तकः। इति हेमचन्द्रः॥

पायसः, पुंक्षी, श्रीवासः । टारापन् इति भाषा । पयसा संस्कृतः । (पयसी विकार इत्यस् ।) परमात्रम् । इत्यसरमेदिनीकरौ । सस्य पाक-प्रकारी गुर्खास्त्र ।

"खतप्तत्वहुकी धीत: परिस्टी एतेन च।
खख्युक्तेन दुग्धेन पाचित: पायसी भवेत्॥
पायस: कफल्रह्न्मी विद्यमी मधुरी गुर्व:॥"
तच्य पिनुग्रहेश्चेन गङ्गाम्मसि नि:चिषे पलं यथा,"पित्तदृह्मिया यो भक्ता पायसं मधुरांयुतम्।
गुड्सपिस्तिनी: साह्रं गङ्गाम्मसि विनि:चिषेत्॥

ह्या भवन्ति पितरस्तस्य वर्षेश्चतं हरे !। यक्कृन्ति विविधान् कामान् पतितुष्टाः पिता-महाः॥"

इति स्कान्दे काग्रीखर्फ २० खधाय:॥

चन्द्रप्रभपायसी यथा,—
"भ्रष्टजीरचतुर्जातस्त्रकान्तः सुरीचनः ॥"

इति राजवस्त्रभः ॥

पयोविकारे, त्रि । यथा,—

"कन्द्रपकानि तेचेन पायमं दक्षि भ्रक्तवः ।

दिजेरेतानि भोज्यानि श्रृद्रगेष्टकतान्यपि ॥"

दिति तिथितन्ति नराष्ट्रपुराखम् ॥

पायिकः, पुं, पदातिकः। इति शब्दस्कावली ॥
पायुः, पुं, (पाति रचिति श्रदीरं मलिसारयीनेति। यदा, पिन्नित वस्तोषधमनेनेति। पा +
"हावापाणीति।" उर्था ९। ९। इत्युग्।
"आतो युक् चिण्हतोः।" २। १। इत्युग्।
इति युक्।) मलदारम्। स तु गर्भस्यस्य सप्तभिर्मासिभैवति। इति सुखनोधः॥ तत्पर्यायः।
स्वपानम् २ गुदम् ३ खुतिः ॥ स्वप्रेमिमे ५
शक्तारम् ६ चिन्नलीनम् २ विशः ६। इति
देमचन्तः। १। २०६॥ (यथा, पचदशी।
१। २१।

"रजोर' ग्रै:पश्चभिक्तेयां क्रमात् कम्मेक्टियाश्य तु। याक्षारिक्षाद्यायुप्तश्चाभिधानानि जिल्लरे॥") सस्ताध्यात्मादि यथा,—

"चवाग्गतिरपानच पावुरध्यातमुच्यते। चित्रभूतं विसर्गेच मिन्नस्पाधिरैवतम्॥" इति महाभारते चात्रमेधिकपर्व॥

(खनामखातो भरहाजपुत्तः । यथा, ऋत्वेदे । ६। ४०। २४। "च्ययः पायवंग्दात्॥" "पायवे भरदाजपुत्तायेतत्थं ज्ञायासदृश्चाचे चात्रयोश्यवानेतत्यं ज्ञः प्रसीकोश्दात् दत्त-वात्र।" दति तहाच्ये सायनः ॥ पासके, चि। यथा, ऋत्वेदे । २। १। ०।

"लं पायुर्देमे यस्तिश्विधत्॥")

पायं, को, (भीयतेश्नेनित। मा माने + "गाय-धानायित।" १।९।१६८। इति निपातमात् ग्यहात्वादै: पतं युगागमच।) परिमायम्। इत्यमदः। १।८। प्॥ पानम्। इति धानप्तिस्वारीकादिष्टात्तः॥ जनम्। निन्दनीये, वि। इति विन्दः॥(भाषाने + शिष् + ग्यत्। पायिवत्ये। यथा, सुन्नते।१।१६।

"धतच पायः स नरः सुनीर्थे किन्धो विरेचः स यथोपदेशम्॥")

पार, त्क कमीयमाप्ती। इति कविकच्पहमः॥ (च्यत्त चुरां-परं-सर्वसिट्।) च्यपपारतृ। इति हर्गाहासः॥

पारं, की, (पारयतीति। पार + पचायच्।)
परतीरम्। नदीनक्षनाहन्त्यतीरम्। इत्यमरः।१।१०। । (यथा, सङ्गीतदर्पेकी।
"नादास्यस्तु परं पारं न जानाति सरस्तती।
स्यदापि मज्जनभयात् तुन्नी बह्दति बच्चिष्व॥")

पारः, पुं. (पूर्व्यतिश्नेनिति। पू+ घण्।) पारदः स्वामस्टीकार्यां चारसुन्दरी॥ प्रान्तभागे, पुं की। रित मेहिनी। रे, ५६॥

पारकः, चि, (पृत्ती पालने प्रीती वायामे च + खुल्।) पूर्तिकारकः। पालनकारकः। प्रीति-कारकः। वायामकारकः। यव्वचेषु पृधातोः कर्तर यकप्रव्यविष्यनः॥

पारक, [ज्] पं, (पारयतीति। पार कम्म-समाप्ती + सिच् + "पारेरजि:।" उर्धा १। १३५। इति अजि:। सिकीप:।) सुवर्षम्। इतुयाहिकोष:॥

पारकं की, (परसे लोकाय हितम्। पर +
याभ् कृक् च।) परलोक हितक की। यथा,—
"पादेन तस्य पारकं कृषात् सक्यमात्मवान्।
यहेन चात्मभर्यं नित्यनीमित्तक नथा॥
पारस्थाहाँ है मध्स मृत्वभूतं विवह येत्।
यवमाचरतः पृंसी हार्यः साम त्यान् कृति॥"

र्रात मार्वे खेयपुरायम् ॥ (परस्य ददमिति। परकीये, त्रि। यथा, मनु:।९०। ६०।

"वरं खधमों विगुणो न पारकाः खबुडितः। परधर्मेण जीवन् हि वदाः पति जातितः॥") पारगः, चि, (पारं गच्छतीति। पार+गम+ "चन्ताखनाध्वदूरपारस्वांगन्तेष्ठ डः।"३।२। ४८। इति डः।) पारगामी। तत्प्यांयः। कर्त्तरेतः २। इति प्रव्दमाला ॥ (यथा, महा-भारते। ४। १८। २९।

"उद्तिष्ठभुदा सती नारं तब्बेन पारगः ॥" तथा च तनेव। १। १८०। १६।

"पारमञ्ज धतुर्युह्न बस्ताय धनञ्जयः ॥")
पारमतः, एं, (प्राच्हादेः ज्यविद्याया चा पारं
भतः।) जिनः। इति हेमचन्दः॥ पारमे, वि॥
पारजायिकः, एं, (परजायां मच्हतीति। परजाया + ठक्।) पारहारिकः। (यथा, महाभारते। १९। ६०। १८।

"वाक्यूरी द्राप्या यश्च स्थात् पारणायिकः। यः परस्तमधाद्यात् खाच्या नसाहसा इति।")

पारटोट:, पुं, प्रकार:। इति चिकाखप्रेष:॥ पारण:, पुं, (पारयतीति। पार+ विच्+स्तु:।) सेष:। इति ग्रन्थमाना॥

पार्यं, क्षी, (पार+भावे लुट्।) उपवास-प्रतालर दिवसकर्तव्याणमिकभोजनम्। विव-रयमन्त्र पार्याधन्दे प्रत्यम्॥

र्यमस्य पार्याध्रन्द त्रष्ट्यम् ॥

पार्याः, क्योः (पार् + युच् + टाप् ।) उपवासद्रता
नन्द दिवसक्तं अध्याध्यमक्ष्मोणनम् । यथा,—

"पार्यां पाष्ट्रनं युवां सर्व्यपप्रयाध्यनम् ।

उपवासाङ्गभूतस्य फल्टं शिक्षकार्यम् ॥

सर्वे क्षेत्रोपवासेष्ठ दिवापार्यामस्यते ।

चन्या फल्डानिः स्थाहते धार्यपार्यम् ॥

न राजौ पार्यां कुर्याहते वे रोडियोधनात् ।

निभाषां पार्यां कुर्याहर्क्यविता मङ्गान्धाम्॥

पूर्वाद्वे पार्यां प्रसं कल्या विष्र । सुराचेनम् ।